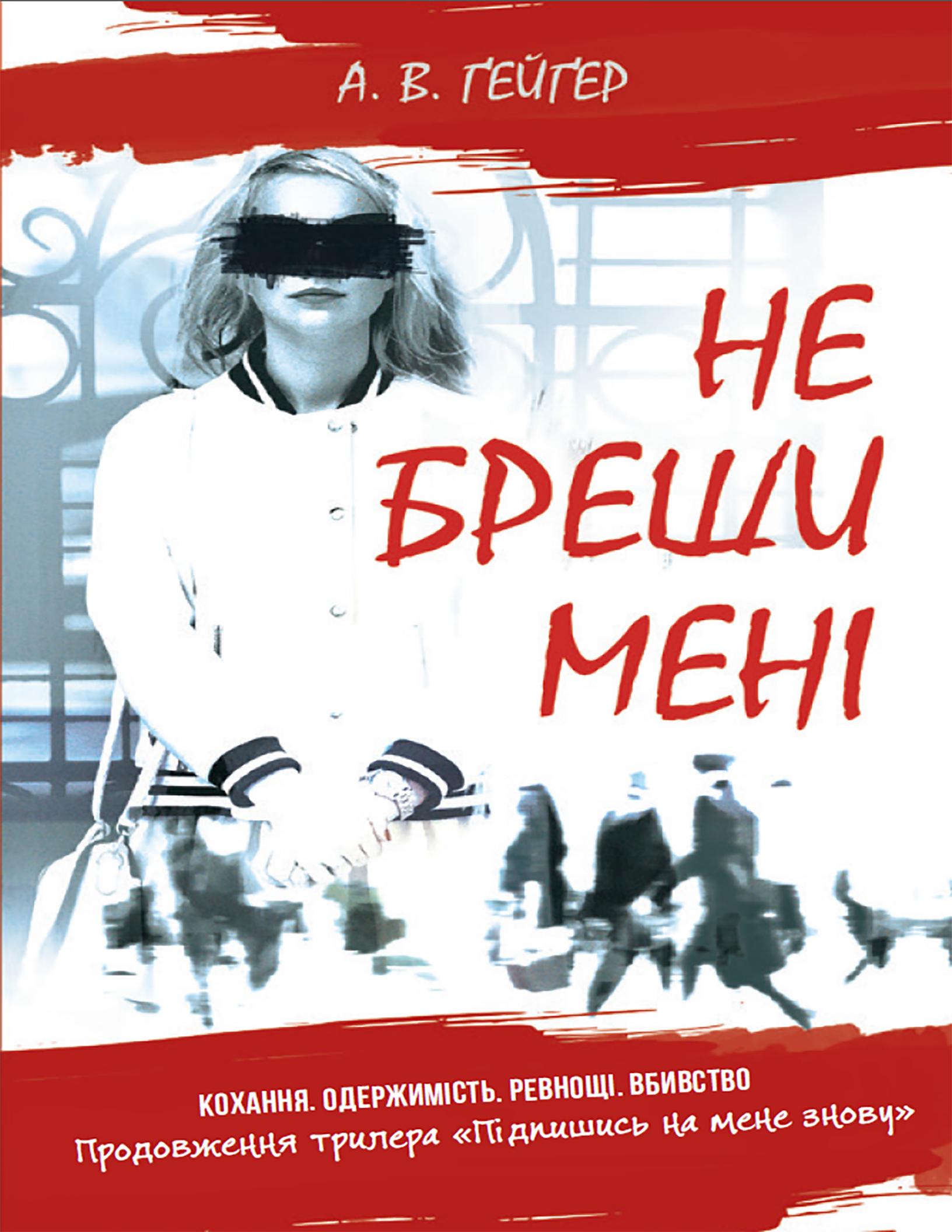

Не бреші мені. Не бреші мені

КУПИТИ

Після інсценування власної смерті поп-зірка Ерік Торн змушений повернутися на сцену. Його кохана дівчина, колишня фанатка, Тесса має вдавати одну з його команди, щоб ніхто не дізнався про їхні стосунки, зокрема божевільний переслідувач Блер Дункан, який лишився на волі й досі стежить за нею. Та чи лише від нього слід чекати негараздів? Загадкове вбивство, таємні акаунти, підозрілі особи... Хто ховається за всім цим та чи вдасться Ерікові й Тессі нарешті позбавитися своїх фобій?

А. В. ТЕҮТЕР

НЕ БРЕШЛИ МЕНІ

КОХАННЯ. ОДЕРЖИМІСТЬ. РЕВНОЩІ. ВБИВСТВО
Продовження трилера «Піднишись на мене знову»

ДОПИТ (ЧАСТИНА 1)

1 травня, 2017, 14:19

Справа № 75932.394.1

Офіційна стенографія поліцейного допиту

— Сторінка 1 —

СЛІДЧИЙ. Панно Гарт, дякую, що приєдналися до нас. Для запису: я детектив Тайрон Стівенс із Департаменту поліції Лос-Анджелесу. Це мій напарник, детектив Ендрю Моралес. Сьогодні 1 травня, 2017 рік, 14:19. Ця бесіда записується.

ГАРТ. Чому саме я тут?

СЛІДЧИЙ. У нас є кілька запитань. Будь ласка, назвіть своє повне ім'я для протоколу.

ГАРТ. Тесса Лінн Гарт.

СЛІДЧИЙ. Рід діяльності?

ГАРТ. Я консультантка із соцмереж.

СЛІДЧИЙ. Консультантка. Чудово. Скільки вам зараз?

ГАРТ. Дев'ятнадцять.

СЛІДЧИЙ. І як давно ви в цій справі?

ГАРТ. Кілька місяців. Я почала в січні.

СЛІДЧИЙ. Коли саме в січні? Пригадуєте?

ГАРТ. Першого січня.

СЛІДЧИЙ. Саме на Новий рік?

ГАРТ. Так.

СЛІДЧИЙ. І які послуги ви пропонуєте клієнтам?

ГАРТ. Єдиному клієнтові. Я веду його твітер... Перепрошую, можна мені склянку води?

СЛІДЧИЙ. З вами все гаразд?

ГАРТ. Ні... [Пауза.] Минеться. Просто дайте секунду.

СЛІДЧИЙ. Панно Гарт, вам зле?

ГАРТ. Зі мною все гаразд. Тож про що ви питали?

СЛІДЧИЙ. Скільки ви берете за ваші послуги?

ГАРТ. Я не можу вам сказати.

СЛІДЧИЙ. Панно Гарт, справи йтимуть набагато швидше, якщо ви просто відповідатимете на запитання.

ГАРТ. Я дійсно не можу вам сказати, бо підписала угоду про нерозголошення.

СЛІДЧИЙ. Гаразд, я вас питаю: якщо ми зв'яжемося з вашим так званим клієнтом, чи він підтвердить вашу заяву про те, що він винайняв вас як, ви сказали... Нагадайте. Як ви це назвали? Консультантка із соцмереж?

ГАРТ. Ви називаєте мене брехухою?

СЛІДЧИЙ. Я лише намагаюся з'ясувати факти для протоколу.

ГАРТ. Слухайте, я можу довести це. Я не марю.

СЛІДЧИЙ. Тессо, не потрібно захищатися. Ми лише намагаємося встановити вашу історію працевлаштування.

ГАРТ. То ми можемо вести далі?

СЛІДЧИЙ. Тут я вирішую, коли вести далі.

ГАРТ. Перепрошую. Я не хотіла бути грубою, але ж ви навіть не сказали, що саме розслідуєте. З якого ви відділу?

СЛІДЧИЙ. Убивств.

ГАРТ. О.

СЛІДЧИЙ. Панно Гарт, той акаунт у твітері, який ви ведете... Чи є якась імовірність того, що це акаунт Еріка Торна?

ГАРТ. Убивство? Хтось загинув?

СЛІДЧИЙ. Тессо, чи ваша роль консультантки із соцмереж якось стосується твіту з акаунту @ЕрікТорн... Енді, нагадай, про що там ідеться?

СЛІДЧИЙ 2. «Заснеш із п'явкою — і вона запросто висмокче твою кров досуха». Твіт від 1 січня, 2017, о 07:26.

СЛІДЧИЙ. Саме так. Новий рік. Тессо, це ви написали цей твіт з акаунту пана Торна?

ГАРТ. Як я вже казала, я підписала угоду про нерозголошення...

СЛІДЧИЙ. У вас є копія цієї угоди?

ГАРТ. Н-ні. Маю на увазі, не з собою. Я не тягаю її з собою.

СЛІДЧИЙ. Розумієте, є дивна обставина: згідно з отриманими записами твітера, хтось твітнув це повідомлення, а потім не було жодної активності протягом дуже тривалого періоду. Власне, акаунт @ЕрікТорн був неактивний увесь січень. Вам не здається це дивним?

ГАРТ. Стривайте. Ви вже маєте записи з твітера?

СЛІДЧИЙ. І акаунт відновив діяльність... Енді, ми маємо дату?

СЛІДЧИЙ 2. 3 лютого 2017 року.

СЛІДЧИЙ. Тессо, що сталося 3 лютого 2017 року?

ГАРТ. Я не дурна. Ви, вочевидь, уже й так знаєте.

СЛІДЧИЙ. Для протоколу, панно Гарт.

ГАРТ. 3 лютого. Це через кілька днів після того, як з'явилися новини.

СЛІДЧИЙ. Тессо, які саме новини?

ГАРТ. Вони були по всьому інтернету. Неможливо було пропустити. Я жила у трейлері по той бік мексиканського кордону, й однаково новини дійшли до мене.

СЛІДЧИЙ. Тессо, чи можете ви пояснити, на які саме новини покликаєтеся?

ГАРТ. Усе почалося з маленького посту у фейсбуці, а потім поширилося, немов пожежа. Висіло у трендах у твітері тижнями. Потрібно було жити в глухому лісі, аби не почути про це. Тобто я жила майже в глухому лісі.

СЛІДЧИЙ. Для протоколу, ви покликаєтеся на...

ГАРТ. Доріан Кромвел, соліст гурту Fourth Dimension, був помічений якимось чабаном у Швейцарії... живісіньким.

1

МЕРТВІ ЗНАМЕНИТОСТІ

1 лютого, 2017 (три місяці до того)

«СВІЖІ НОВИНИ. Як повідомляють джерела у Швейцарії, відео у фейсбуці автентифіковано. Чоловік на відео дійсно є Доріаном Кромвелем».

Тесса вдивлялася у крихітне зображення в телефоні, намагаючись роздивитися риси обличчя розмитої постаті. Тридцятисекундний запис показував, як самотній чоловік долав крижаний схил. Обличчя було опущене, він не зводив погляду з нерівної землі, але підвів очі й підняв лижну палицю вітаючись, коли відео перервалося.

Доріан Кромвел, дійсно? Чому вони такі певні? Як на думку Тесси, чоловік скидався на когось між хіпі й безхатьком, із кошлатою бородою та кучмою немитого волосся, яке звисало на плечі. Ну, може, він і був трохи схожий на того охайно підстриженого хлопчика, колишнього фронтмена групи, але тепер це було важко визначити. Зарості волосся приховували всю нижню частину обличчя. Відео було знято із завеликої відстані, щоби роздивитися вік чоловіка чи колір його очей. Хтось виклав стрім у фейсбук з геотегом — Мюнстер, Швейцарія, із клікбейтом: Guten Tag, Dorian. #ДоріанКромвел #Живісінький

Напередодні Тесса бачила щось про це на TMZ, але не надала особливої ваги. Ще одна плітка від особи, яка прагне уваги. З Еріком теж часто траплялося таке. За той місяць, що він зник із Техасу, фани його «помічали» вже з десятків разів по всьому світі. Звісно, це брехня. Усі знімки були старими, обробленими у фотошопі, і це легко помічали всі, хто відстежував сторінки Еріка хоч наполовину так пильно, як це робила Тесса.

Але вже через саму думку про мертву знаменитість у дівчини прискорився пульс. Вона посовалася в нетрях трейлера, сідаючи рівно. Тонке відкидне сидіння, яке слугувало ліжком, зарипіло під її вагою.

Через цей звук Тессини очі шмигнули до тонованого вікна фургона за її спиною. Вона відчинила його кілька хвилин тому, щоб впустити трохи прохолодного гірського повітря. Смеркалося, й довгі тіні сосен приховали нутрощі трейлера в темряві. Ніхто ззовні не міг побачити її. Рациональна частина її мозку це розуміла — але однаково дівчина боролася з бажанням зачинити вікно.

— Ні, — пробурмотіла Тесса.

Вона задихнеться тут без свіжого повітря. Дівчина заплющила очі та глибоко вдихнула, лічачи подумки пульс.

«Ерік один... Ерік два... Ерік три...»

Краще.

Ніхто не спостерігає за нею знадвору. Тесса навчилася розглядати затяжне відчуття страху з медичною байдужістю. Цей неспокій усередині неї. Це примха хімічних процесів мозку. Та й по всьому. Це несправжнє. Фургон припаркований на дальньому боці щільно зарослого деревами кемпінгу, на схилах мексиканського гірського хребта. Тут було тихо, лише кілька інших машин стояло біля хатин на іншому кінці невимощеної ділянки.

Ніхто не дивився. Усім байдуже до побитого старого трейлера з техаськими номерами.

Тесса повільно видихнула, випускаючи напруження з легень. Вона повернулася до телефону. Історія про Доріана ставала більш ніж пустопорожньою пліткою з твіттера. Тесса слухала стрім із телемережі США, й вони перервали вечірні новини цим важливим повідомленням. Хотілося, щоб вони зупинили кадр, щоб вона змогла вивчити обличчя на відео. Тесса не наважилася натиснути паузу, боялася, що зникне з'єднання.

Почалася реклама, й Тесса знову озирнулася на вікно. Вона витягнула з вуха один навушник і прислухалася, чи, бува, не наближаються кроки, ковтаючи клубок напруження, що розростався в грудях.

Але до вух долинули лише тихі звуки ночі. Віддалене ухання сови. Жебоніння струмка, що протікав неподалік. Вітерець гойдав гілки дерев. І в цій суміші жодних ознак людини.

Безпека.

Якби ж то вона могла змусити свій мозок повірити в це...

Тесса скривилася. Вона знала, що має зосередитися на позитиві. Тривожність завжди залишатиметься з нею, але вона здолала довгий шлях від грудня. Буквально. GPS телефону завів її за 543,2 милі від батьківського дому в Мідленді. Якщо подумати, лише місяць тому вона хвилювалася, що ніколи не переступить його поріг.

Забагато як для маленьких кроків. Тесса стиснула губи від згадки про свою колишню психологиню, доктора Ріган, і ті болісні вправи, які та призначала для десенсибілізації. Це було неймовірне марнування часу. Зрештою, маленькі кроки нікуди не привели. Усе змінилося за одну ніч. Один гігантський стрибок.

Хоча насправді Тесса не звинувачувала психологиню. Дівчина б ніколи не наважилася на цю подорож, якби не обставини. Тесса досі прагнула безпечного кокону батьківського дому, але розуміла, що ніколи не зможе повернутися туди. Після того що сталося там напередодні Нового року. Тепер дім сам став велетенським тригером. Від згадки про згнилу стару задню веранду в дівчини пересихало в роті.

Ні, старий надійний притулок був для неї втрачений. Тесса відчувала себе немовлям, вирваним з утроби й викинутим у холодний жорстокий світ. На світанку першого дня нового року вона усвідомила, що не може більше залишатися там. І зрозуміла, що має зробити.

Місяць минув від того ранку. Уся та кров... плями на руках, одязі, на килимі матері в передпокої... Потім неходженими засніженими вулицями вона вела феррарі, у багажнику якого ховався його власник...

А потім відчайдушна втеча через кордон. Тесса заїхала в кемпінг уночі 2 січня, і ця подорож висотала з неї всю моральну стійкість, яка досі в неї залишалася. Тесса звалилася, щойно дісталася сюди. Вжила подвійну дозу заспокійливого та проспала в дальній частині трейлера двадцять чотири години поспіль. Але впоралася. У складній ситуації вона виявилася сильнішою, ніж вважала.

Тесса кивнула собі. Вона відвернулася від відчиненого вікна та схилилася над телефоном. Після реклами в новинах далі велося про Доріана Кромвела, й Тесса вставила навушники, щоб послухати.

«Якщо ви щойно під'єдналися, повторюємо: наш речник підтвердив, що Доріан Кромвел живий. Останні сім місяців він жив у

малонаселеному регіоні швейцарських Альп, у який можна дістатися лише пішки чи на лижах...»

Тесса придушила порив потрусити телефон. Це ж суцільна нісенітниця! Смерть Доріана не могли інсценувати. Його тіло знайшли в Темзі. Відбувся суд щодо його смерті, й убивцю замкнули у психлікарні. Як таке можна було інсценувати?

«...досі існує безліч запитань без відповідей». Ведучий новин замовк і притиснув навушник, прислухаючись. Тесса нахилилася вперед, очікуючи інформацію.

«Ось. Мені повідомляють, що...»

Але дівчина так і не почула кінець речення.

Нізвідки долинув шум. Тесса різко скинула голову.

Вона помітила тінь людської руки, яка тягнулася крізь вікно за її спиною. Дівчина вже кинулася, щоб засмикнути завісу, але встигла впіймати погляд очей, що дивилися на неї з темряви.

— Боже, — прошепотіла вона, хапаючись за серце. — Ти мене налякав!

Її супутник не відповів. Він відчинив дверця трейлера, тримаючи її навушники із зацікавленим виразом обличчя.

— Вибач, горошинко, — промовив Ерік, вмотивившись на своєму боці подвійного матраца, — ти якась напружена. Що переглядаєш?

2

ЖИВИЙ І ЗДОРОВИЙ

ЕРІК ПОВЕРНУВ НАВУШНИКИ Тессі. Він розтягнувся біля неї, поклавши голову на руки, а ноги зігнув трикутником на матраці. Це була класична поза для реклами спідньої білизни — поза, якої він набував так багато разів, що, мабуть, вона в'їлася у м'язову пам'ять навіки.

Він зморщив носа й сів.

Тесса спостерігала за його рухами, але погляд її був порожній. Чи він помилився, витягнувши її навушники? Він зрозумів із застиглого виразу Тессиного обличчя, що допік їй. За той місяць, що вони разом ховалися, Ерік навчився розпізнавати напруження в кутах її рота, щойно рівень її тривожності зростає.

— Усе гаразд? — запитав він, торкаючись її руки. — Я не хотів тебе налякати.

Він виходив розім'яти ноги під покривом ночі й був відсутній не більше ніж десять хвилин. Ерік витягнув із Тессиних вух навушники не подумавши — один із тих грайливих інтимних жестів, які люди роблять у близьких стосунках. Мабуть, вона надто зосередилася на телефоні й не чула, що він наближається.

Тесса забрала руку, але вираз її обличчя пом'якшився.

— Еріку, «горошинко»? Ти досі мене так називаєш?

Ерік усміхнувся:

— Це ж твоє ім'я! Я не винуватий, що ти виявилася не маленькою, зеленою й круглою.

Він із удаваним розчаруванням змахнув уздовж довгих струнких ніг, затягнутих у вузькі лосини для йоги, в пухнастих рожевих капцях-кроликах.

Легка усмішка торкнулася її губ.

— Ну, в особистих повідомленнях це прізвисько звучало менш банально.

— Не подобається? — він потягнувся й ущипнув її за коліно, стиснувши чорний спандекс між указівним і великим пальцями. — Може, тобі більше сподобається «сніжинка»?

Тесса розсміялася. Ерік хотів притягнути її ноги до себе, але вона ляснула його по руці. Її погляд повернувся до телефону на колінах.

— Зажди. Ти маєш це побачити!

Вона запхала навушники до кишені-кенгуру свого світшота й увімкнула динамік телефона. Ерік придушив стогін. Що там у неї, ютуб? Він не мав настрою для соціальних мереж. Не зараз. Нарешті в нього з'явилася єдина в світі людина, до якої йому було не байдуже, й вона сиділа поряд — так близько, що він міг торкнутися її обличчя.

А єдине, чого вона хотіла, — це переглянути відео в телефоні?

Зітхнувши, Ерік нахилився до неї, намагаючись розчути тихенькі голоси. Не завадило б придбати два пристрої. Цей вони купили, коли їздили в місто по припаси, але не стали витрачати готівку на два. Їм обом нікому було телефонувати, окрім одне одного.

— Що там? — запитав Ерік.

Схоже, вечірні новини. Він забрав у Тесси телефон, відчувши крихітний укол тривоги. Його обличчя не щезло з кабельних новин відтоді, як він щез. Вони рознюхали щось нове? Наступали йому на п'яти?

— Ідеться не про тебе, — сказала Тесса, читаючи його думки. — Це про Доріана Кромвела. Хтось цими днями зняв відео, де він катається на лижах!

Ерік вдивився в екран.

— Це підробка. Ця людина мало скидається на Доріана.

Вона постукала його по руці, щоб він помовчав, й Ерік зосередився на новинах. Сивочолий ведучий базікав щось про адвокатів та Скотланд-Ярд.

«Зараз через супутниковий зв'язок до мене приєднався юридичний аналітик Горас Кілджой. Горасе, що ви можете нам сказати?»

У кадрі з'явився чоловік середнього віку в діловому костюмі, який термосив свою краватку.

«Ендерсоне, з моїх джерел у Скотланд-Ярді стало відомо, що перед нами довершена змова, у якій залучені кілька провідних осіб з

DBA Records і, можливо, один чи більше співробітників правоохоронних органів».

Такого не може бути, чи не так? Убивство Доріана... містифікація? Ерік похитав головою, змусивши себе знову зосередитися на інтерв'ю.

«...може мати проблеми із законом. Цікаво подивитися, як воно буде далі».

«Доріанові Кромвелу може загрожувати ув'язнення?»

«Можливо».

«Підробляти власну смерть — це злочин?»

Ерік випростався. Оцю частину він розумів — вона була йому близька. Це питання позбавляло його сну більше ночей, ніж він хотів визнати.

Він не зважив усі за і проти того ранку в Мідленді, коли з'явився початковий план.

Тоді втеча здалася йому найкращим виходом. Тесса більше не почувалася в безпеці у власному домі — після того, як її силоміць утримував там переслідувач. Ерік запропонував їздити з ним, але обоє розуміли, що нічого не вийде. Він був скутий умовами угоди, яка зобов'язувала його з'являтися перед натовпами людей і радісно всміхатися в камери. Якщо публіка дізнається, що Тесса — його дівчина, то вона не зможе уникнути пильної уваги. А вона нізащо не витримає такого. Ерік і сам був наляканий більшість часу, навіть без агорафобії.

І саме Тесса знайшла вихід. Спочатку це був ніби жарт. Принаймні, коли дівчина завела про це розмову, він вирішив, що вона жартує. Тесса сіла біля нього на своєму ліжку, схрестивши ноги, з голови до ніг закутана у фланелеву піжаму, аж тут її очі засяяли натхненням.

«Це бездоганно, Еріку! Ти сам це сказав. Це лише справа часу, коли з'явиться якась наслідувачка й уб'є іншу відому особу».

Йому знадобилася мить, щоб уторопати...

«Не розумієш? — запитала вона, смикаючи його за руку. — Я наслідувачка! Вони дозволили мені піти з поліційної дільниці разом із тобою. Без охоронців. Без нагляду. Без свідків. Лише неврівноважена фанатка з об'єктом свого обожнювання. Сам розумієш, якого

очевидного висновку вони дійдуть, якщо ти не з'явишся на репетицію вранці!»

Ерік неспокійно посовався. Він глянув на ніжну шкіру на згині свого ліктя. Безліч проколів від голки вже давно потьмяніли. Тесса виявилася не надто вправною медсестрою. Вона ніколи раніше не брала кров самотужки — лише спостерігала, як це робить її мати. Ерік скривився, коли згадав, як вона тикала й штрикала, поки нарешті влучила у вену.

Він досі не вірив, що хтось повівся на це. Тесса Гарт — убивця? Вона взяла пінту крові... зробила так, щоб будинок скидався на місце злочину... і той останній твіт, який вона відправила з його акаунту, мав доволі викривальний зміст... Але Ерікові весь цей задум здавався обурливо прозорим. Чи могли два підлітки з набором для флеботомії обдурити ФБР?

Мабуть.

Влада нічого не знала про його справжній душевний стан. Вони не розуміли, якою пасткою було для нього його колишнє життя — як сильно він прагнув спекатися його. Його батьки, мабуть, здогадувалися чи, можливо, менеджер Морі, але ніхто з них ніколи насправді не дослухався до слів Еріка.

І ось минув місяць, і все відбувалося саме так, як передбачала Тесса. Її обличчя потрапило до переліку найбільш розшукуваних ФБР осіб, а знамениті останні слова з @ЕрікТорн ретвітнули понад 11,2 мільйонів разів...

Але, з іншого боку, вони були в безпеці. Разом. І що найдивніше — вільні.

Принаймні поки що.

Ерік напружено видихнув. Він знову зосередився на телефоні.

«...це саме собою не є злочином. Однак виявилось, що Доріан міг і далі отримувати роялті на банківський рахунок у Швейцарії протягом усього часу усамотнення. Його можуть звинуватити у відмиванні грошей чи навіть ухиленні від сплати податків...»

Оце погано. Ерік обійняв Тессу за плечі й натиснув паузу.

— Стривай. Коли це показували?

— Це наживо! Не натискай паузи!

Тесса потяглася до телефону. Але Ерік наклав екран долонею, перешкоджаючи їй.

— Еріку, ми втратимо зв'язок.

— Не розумію, — промовив він. — А чому вони такі певні, що він досі живий?

Він скептично глипнув на неї, його погляд сновигав від її обличчя до телефону й назад.

— Не знаю, але кажуть, що це підтверджено. Доріан ось-ось має зробити заяву. Натисни play!

Ерік віддав їй телефон, але екран почорнів. Тесса натиснула кнопку ще раз, рука Еріка на її плечі напружилася, поки вони чекали. Нарешті картинка ожила.

Сцена перемістилася в нову локацію. Камера височіла перед довгим столом, заставленим мікрофонами, наведеними на відоме обличчя. У центрі сидів юнак: волосся зібране в неохайну гулю, а нижня частина обличчя несподівано бліда там, де він зголив бороду, в решті він був такий, як завжди.

Доріан Кромвел во плоті. Живий і здоровий. Він кашлянув, і камера наблизилася.

«Усім привіт. Як бачите, плітки про мою смерть дещо перебільшені...»

— Не можу повірити, — промимрив Ерік, але відкинути докази, що були перед його очима, він не міг. Обличчя Доріана заповнило весь екран. Він готувався прочитати заяву з хрусткого білого аркуша.

«Від свого імені та всіх у DBA Records я хочу вибачитися перед фанатами й усіма, кому я міг завдати незручностей...»

Ерік хекнув. Незручностей? Можна й так сказати. Через убивство Доріана він майже рік не міг спокійно жити, постійно боячись за своє життя. Відтоді як сталася та історія, Ерік не міг і кроку ступити не озираючись. А все це виявилось несправжнім. Окозамилювання та піар. Як і все в його фальшивому пустопорожньому існуванні.

Хоча він мав здогадатися.

Тесса, мабуть, помітила, як змінився вираз його обличчя, й торкнулася Ерікового коліна.

— Еріку?

Він відкинув голову. Чому тепер трейлер став удесятеро менший, ніж мить тому? Ерік підніс руку й торкнувся кінчиками пальців стелі.

— Через нього я перевернув усе своє життя догори дригом. Єдина причина, чому я тут, — це Доріан!

Тесса опустила його лікоть і підсунулася ближче. Вона почала заспокійливо гладити Еріка по передпліччю.

— Це не єдина причина. Були й інші, чи не так? Шанувальники? Слава?

— Так, але...

— І через мене, — промовила вона.

Тесса переплела свої пальці з його та звела на Еріка очі.

— Тобто я вважала, що й це також. Ти втік, щоб захистити мене. Чи не так?

Обличчя Еріка пом'якшало, коли він почув тремтіння в її голосі. Він міцно стиснув її долоню. Щоразу, коли він бачив, як її сумніви виринають на поверхню, це вбивало його. Якщо з обману Доріана й вийшло щось добре, так це те, що в його житті з'явилася ця чудова дівчина. Він ані секунди не шкодував про останні чотири тижні.

Ерік опустив руку на Тессину талію й притягнув кохану до себе, притиснувшись губами до волосся.

— Звісно, я зробив це заради тебе, — пробурмотів Ерік. — Щоб ми могли бути разом.

Вона притулилася обличчям до його шиї, й Ерік заплющив очі. Вона була така вразлива — мініатюрна й слабка. Усвідомлення цього сповнювало його приголомшливою необхідністю захищати її.

Дійсно, він зробить усе, щоб захистити Тессу від жорстокої публічної уваги. Вона має й інші тривоги, окрім пліток і набридливих фанатів. Переслідувач Тесси досі на волі — ще один випадковий наслідок того, що вони втекли. Поліція заарештувала Блера Дункана, але не змогла протримати довго. Не можна висунути звинувачення, коли немає жертви, що підтвердила б їх. Тесса й Ерік знали, що Блердесь там, тягне час, чекає, коли Тесса з'явиться.

Ерік знову заспокійливо стиснув її плечі. Його погляд повернувся до подій у телефоні. Поки Доріан читав заяву, яку приготували для нього пресслужба та юристи, його голос був невиразним, обличчя позбавлене емоцій:

«Ще я б хотів вибачитися перед співвітчизниками за будь-яку правову чи фінансову шкоду. Я залишаюся вірним британським підданим і хочу скористатися цією можливістю благодіяти Корону про поблажливість...»

Тесса в обіймах Еріка напружилася.

— Вони ж не кинуть його до в'язниці? — запитала вона. — Це лише піар, так?

Ерік похитав головою:

— Я не розумію. Який закон він порушив?

— Ідеться щось про несплату податків.

Тесса випросталася.

— Як гадаєш, у тебе можуть бути проблеми через це?

Ерік розсміявся:

— За несплату податків? Тессо, подивися на це місце.

Він обвів рукою тісний трейлер. Жодних меблів. Нема водопроводу. Навіть не можна випростатися на весь зріст.

— Та в нас тут майже злидні. У мене жодних прибутків.

— Ми ж продали твою машину, — відповіла Тесса. — Це рахується.

Ерік розвіяв її тривоги ще одним смішком, але не зміг відмахнутися від певної стурбованості. Вони позбулися його безцінного кабріолета десь на узбіччі в майстерні, у якій розбирали крадені автівки, обміняли на цей іржавий трейлер і пакет для сміття, повний готівки. Чи це можна вважати прибутком? Ерік залишив усі свої статки десь там, у зовнішньому світі. Десятки мільйонів доларів покинуті й недоторкані. Влада не може прийти по нього через жалюгідні п'ятнадцять штук — невелику часточку реальної ціни його феррарі. З усіх хвилювань, що заважали йому спати, вірогідність проблем із податковою була останньою.

— Гадаю, ще не пізно, — повільно промовила Тесса. — Ще ж не 15 квітня.

Він глянув на неї, не зрозумівши.

— О, Еріку, ну ж бо. День сплати податків, — вона тицьнула його в груди. — Навіть рок-зірки мають заповнювати податкові декларації до 14 квітня.

Тесса знову скривила кути рота, як робила це завжди.

Ерік усміхнувся.

— Я мав лише напружувати м'язи преса та час від часу грати на гітарі. А фінансами керував спеціальний менеджер.

— Ну, може, варто зателефонувати тому менеджеру, перш ніж ти опинишся в одній камері з Доріаном?

Усмішка Еріка згасла. Зателефонувати Морі чи потрапити до в'язниці за несплату податків?

Ерік навіть не знав, що гірше...

Але зараз він притиснув палець до губ Тесси, щоб та замовкла.

Голос Доріана раптом пожвавішав. Він відсунув папір і нахилився до мікрофонів:

«Єдине виправдання моїх дій у тому, що слава має астрономічну ціну, яку не виміряти у фунтах стерлінгів. За ці роки я дорого заплатив. За мною гналися. Мене переслідували. Усі подробиці мого життя нещадно перебріхували. Я знаю, що не єдиний, хто постраждав і шукав порятунку».

Доріан замовк і подивився просто в камеру. Ерік зачаровано сидів, не зводячи очей з пронизливого погляду Доріана. З'явилося найдивніше відчуття, що Доріан бачить його, ніби дивиться крізь екран.

«Я не єдиний. Є й інші. Закликаю їх вийти і стати пліч-о-пліч зі мною. Якщо ви десь там дивитеся цей ефір, то благаю вас. Будь ласка. Я в біді. Мені потрібна ваша допомога».

Ерік сунув долоню в Тессину руку. Та ахнула, а Ерік відчув, як волосся на потилиці стає дибки. Доріан вів далі:

«Ви самі знаєте, про кого йдеться, але за потреби я назву всіх. Маю на увазі, звісно, Тупака, Майкла Джексона та з останніх — Еріка Торна».

ПРОСТО ЩЕ ОДНА СНІЖИНКА

ТЕССА НАТИСНУЛА ПАУЗУ й розвернулася обличчям до Еріка. Той роззявив рота, коли почув своє ім'я з вуст Доріана.

«Звідки він знає?» — міркувала Тесса.

Схоже, Ерік теж про це подумав. Він отетерів. Але за мить отямився. Розпростав плечі й потягнувся до телефону.

— Маю поговорити з ним.

Тесса схопила його за зап'ясток:

— Еріку, ні!

— Ти чула його. Він знає, що я все підробив. Маю дізнатися, хто йому розповів. Якщо лейбл мене знайде...

Тесса перервала його:

— А якщо він не знає? Може, він лише припустив.

— Ну, я маю з'ясувати!

— Але якщо він не знає, ти себе викажеш...

Тесса замовкла. Ерік навіть не слухав. Він схопив телефон і почав переглядати застосунки на екрані.

— Де твітер? Як гадаєш, Доріан відновив старий акаунт?

Твітер? Це слово вдарило Тессу, мов ляпас.

— Еріку, ні. Не можна!

Він застиг, збрижившись.

— Я зроблю фальшивий акаунт.

— Ні.

Вона шалено затрясла головою.

— Якщо хочеш, поговори з ним, але не через твітер.

— Як? Зателефонувати операторові й попросити з'єднати з Доріаном Кромвелем? Гадаєш, існує якийсь чарівний телефонний довідник поп-зірок?

Він хихикнув, але Тесса схрестила руки на грудях.

— Ну, в тебе ж є люди, які зателефонують його людям?

Вона вихопила телефон з його рук і вивела на екран набір номера.

— Ну ж бо, — промовила вона. — Який номер?
— Номер? Доріана? Я ж казав тобі...
— Ні, не Доріана, — Тесса значуще підняла брови.

Ерік спав з лиця, щойно второпав.

— Тессо, я не телефонуватиму Морі! Забудь. Нізащо.

— Розумію, що ти не хочеш, але так безпечніше.

Ерік став навколішки на матраці, витираючи долоні об джинси. Тесса впізнала вираз, що з'явився на його обличчі. Не зовсім паніка. Радше загнаний звір, наполоханий тріском гілки.

— Ти не розумієш, — промовив він затиноючись. — Я лише хочу з'ясувати, що саме йому відомо. Я не мушу щось із цим робити. Але якщо Морі дізнається, що я тут, це кінець. Він розповість компанії звукозапису. І вони змусять мене повернутися.

— Але, я певна, Морі не робитиме цього, якщо ти поясниш ситуацію...

— Тессо, ти не знаєш, які вони в тій компанії звукозапису. Це страшні люди. Морі прикриває мене від гіршого, але він може небагато!

Ерік розчесав пальцями відросле волосся, яке шалено стирчало над чолом, і Тесса потяглася, щоб пригладити його. Натомість Ерік перехопив її долоню та притиснув до щоки. Вона дивилася, як під доторком її пальців зникають напружені лінії на його лобі — і якимось чином це заспокоїло тривоги, які бентежили її розум.

Його голос став нижчим, коли він притягнув її до себе.

— Я ще не готовий повернутися. Може, за місяць чи два, але не зараз. Мені потрібно більше часу.

Він поцілував її долоню, й Тесса відчула, як рішучість тане під лагідним тиском його губ.

— Нам потрібно більше часу.

Повіки Тесси затріпотіли й заплющилися.

— Знову ти це робиш, — тихо промовила вона. — Ухиляєшся. Завжди ухиляєшся.

Його подих лоскотав її щоку, коли він прошепотів їй у вухо:

— Це оте, що зветься «проєцирування»?

— Ухиляння, — відповіла дівчина, заплутуючись пальцями в його кудлатому волоссі. — Це коли ти змінюєш тему, щоб уникнути розмов, від яких тобі незручно.

Вона розтулила губи, очікуючи поцілунок. Натомість відчула ковзання холодного металу по шкірі, коли Ерік забрав телефон з її пальців.

— Визнаю себе винним.

Кути Ерікового рота смикнулися у слабкій усмішці, коли він торкнувся екрана. Він знайшов твітер у застосунках. Плечі Тесси здригнулися, коли вона побачила зображення входу. Вона присягнулася собі, що більше ніколи не розгорне твітер. Після того, що сталося минулого разу. Ерік почав створювати новий акаунт, але Тесса не могла навіть дивитися на це. Вона вп'ялася очима в капці-кроликів й почала повільно втягувати повітря в легені.

«Ерік один... Ерік два... Ерік три...»

Гострий сплеск паніки послабив хватку на її горлі. Не те щоб вона повністю розслабилася. Жодного шансу. Усі інстинкти опиралися думці про новий акаунт у твітері. Але Тесса заспокоїла розум достатньо для того, щоб спитатися про джерело її паніки. Чи це дійсно справжня загроза? Чи когнітивне упередження в її голові перебільшувало небезпеку?

— Довірся мені, — промовив Ерік. — Я вигадую супербезпечний пароль.

Тесса читала через плече Еріка, поки його великі пальці сновигали над клавіатурою. Вона вдивилася в рядок символів, які він набирав. Їй знадобилася певна мить, щоб уторопати, що це.

Пароль: **TEXASjf97bv**

— Це номер нашого трейлера?

Ерік глипнув на неї краєм ока.

— Не зламують, еге ж? Ніхто, окрім нас із тобою, не здогадається.

Перш ніж вона встигла відповісти, на екрані з'явилося ще одне повідомлення. Акаунт потрібно було налаштувати.

— Я зроблю так, ніби це фанатський акаунт, — промовив Ерік, поки набирав текст. — Ніхто не зверне уваги на таке.

Користувач: **@Сніжинка734**

Тесса впізнала назву останнього синглу «Сніжинка», який Ерікова компанія звукозапису випустила за тиждень до зникнення поп-зірки. Через розголос, спричинений злочином, пісню завантажили більше разів, ніж будь-який інший його сингл.

— А чому 734? — запитала вона. — Це щось означає?

Ерік знизав плечима.

— Сніжинки від 1 до 733 були зайняті, — відповів він із сухим сміхом. — Бачиш? Буду лише ще однією сніжинкою. Непомітним.

Він натиснув «створити акаунт», і новий профіль ожив.

ПростоЩеОднаСніжинка: @Сніжинка734

Твіти   Підписки   Підписників

0

0

0

Тессин шлунок зробив сальто. Вона квапливо відвела погляд. Очі шмигнули до вікна трейлера, але за ним була ніч. Зовні панувала непроглядна темрява. Єдине, що вона побачила, — овал свого блілого обличчя, що відбивалося у склі, повторюючи вираз обличчя Еріка, який був у нього ще мить тому.

Зацькований. Наполоханий.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

КУПИТИ